

תיאטרון "זירה"

מגיש את

"הפרוצה הצ'יתנית"

מחזה בשתי מערכות מאת
ז'אן פול סארטר

המשתתפים:

טלילה ברוזקאי, זלמן ילדור, אליהו לוי
גידי מור, יהודה פוקס.
הבמאי:
מיכאל אלמז.

ראה עמוד 11

לקוח מוזר. בליל אמש, מיד לאחר שירדה ליוזי מהרכבת, פגשה ב"סיבוב" הראשון שלה בעיר החדשה בצעיר רציף-פנים, העושה עליה רושם של לקוח שיש להתכבד בו. היא מביאה אותו אל חדרה והם מבליים ביהוד ליל אהבה-לוהטת. אולם בבוקר מתגלה הצעיר האלמוני כיצור מוזר למדי. נראה שמטרות ביקורו אצל ליוזי לא היו מיניות בלבד, אף-על-פי שהגיד לה לא אחת שהוא נמשך אליה מאד. מה הוא מבקש מליוזי, זה איננו ברור כלל. הצעיר המסתורי איננו מגלה את קלפיו, וזו ממשיך לגלות לליוזי אהבה, אינו מעורר בה חשד. הוא מנשק את ליוזי, הוא מכאיב לה. לפתע נשמע צלצול בדלת וקול גט מכריז: "משטרה!". בעוד ליוזי מכתורת, מיישרת את שמלתה ומתקרבת לדלת על מנת לפתחה, מסתתר הצעיר רציף-הפנים והמזור בחדר הרחצה של ליוזי. ליוזי מתעכבת עוד רגע קט, מעיפה עין לעבר חדר הרחצה, סוקרת את בבואתה בראי, אחר נגשת לדלת.

2

זונה של 10 דר
לרבים, כאשר פותחת ליוזי את הדלת נכנסים אל החדר שני ברנשים שעל חולצותיהם מבריקים סמלי מש"טרה, מגלים לה שהם יודעים כי היא עוסקת בזנות, האסורה לפי החוק. שני הברנשים מן המש"טרה מבארים לליוזי את החוק; מסבירים לה שהיא עלולה לחזור לביתה-הסוהר. היא מכחישה את האשמה, טוענת שהצעיר אמנם בילה איתה את הלילה, אבל היא הביאה אותי אליה לא מטעמים מסחריים אלא מתוך אהבה טהור. הצעיר המוזר מצביע על שטר של 10 דולר המונח על השלחן, מעיד שהוא שילמו לה בעבור התענוגי. אנשי החוק מבינים לחלץ אותה מן הבונץ בתנאי שתספר בבית-המשפט את הסיפור הבא: היא יושבת בר"כבת. שני כושים ניסו לאנסה ואיש לבן בשם תומאס הצילה מידיהם, המית ביריה את האחד והברירה את השני. עתה יושב תומאס בכלא ועדות כזאת תזכה אותו. ליוזי מסרבת להתום על עדות שקר.

3

לינץ ברכבת. ליוזי מקיי היא זונה מקצועית מניו-יורק שנסתבכה בפלילים והחליטה להעתיק את העסק שלה למדינה דרומית בארצות-הברית. ברכבת בה נסעה ירה איש לבן בשני כושים מפשע. אחד מהם ניצל, גילה את מקום מגוריה ובה לבקש ממנה שתעיד לטור בתו. "אינני רוצה עניינים עם המשטרה", אומרת ליוזי.

1

"שמי פד." עם הסנאטור יוצאים גם בנו והשטרים, ה"הולכים לארגן צייד המוני על הכושי ה"בורה. בערב חוזר הכושי אל דיר רתה. ליוזי נותנת לו אקדח, ממריצה אותו להגן על עצמו בכוח הנשק. אולם הכושי אינו מעז לעשות זאת. "אתה חש שאתה אשם. לא כן?" שואלת אור"תו ליוזי. "כן" עונה הכושי. "אבל אינך אשם באמת?" שור"לאת ליוזי. "לא", משיב הכושי, "אבל אם הלבנים אומרים שאני אשם, הרי שאני אשם." כאשר נכנס קלארק הצעיר אל החדר, הוא מסתכל סביבו בחשדנות מה רואה את הכושי, הוא שולף את אקדחו, יורה, אך מחטיא. הכדור אינו פוגע בכושי. קלארק מתקרב אל ליוזי, אחר ניגש אליה, מחבק

5

כסיות משי. אותו רגע נכנס אל החדר אדם מכובד בשנות העמידה. זהו הסנאטור קלרק, דודו של תומאס ואבי אורחה של ליוזי בניגוד לשיטות האלימות של בנו, נוהג הסנאטור בכסי יות משי, מדבר על לבה של ליוזי, מוריק לה

4